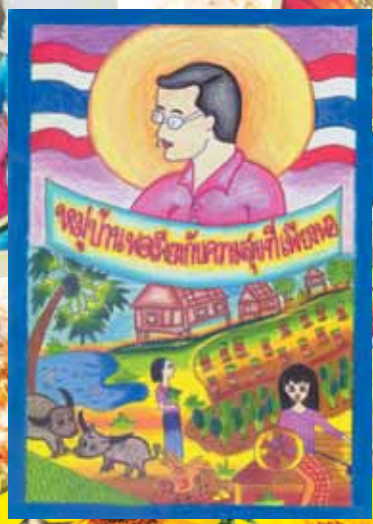

หนังสือการ์ตูน เศรษฐกิจพอเพียงกับชุมชนของฉัน

สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดกาญจนบุรี
ศาลากลางจังหวัดหลังเก่า (ชั้น ๒) ตำบลปากแพรก
อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี

**เศรษฐกิจพอเพียง
และชุมชนยั่งยืน**

ค่านิยมพื้นฐาน ๕ ประการ

ค่านิยมเป็นสิ่งที่คนในสังคมยอมรับว่ามีคุณค่า การปลูกฝังค่านิยมในสังคมไทยเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมซึ่งเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคลในการดำเนินชีวิตระหว่างสมาชิกในสังคมให้สอดคล้องสัมพันธ์กัน ช่วยเสริมสร้างความเป็นปึกแผ่นให้แก่สังคม เมื่อมีการรับวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาทำให้มีผลกระทบต่อ การดำเนินชีวิต จึงจำเป็นที่จะต้องปลูกฝังค่านิยมไทยให้เยาวชนได้รับรู้และสืบทอด

สำหรับค่านิยมพื้นฐานที่กระทรวงวัฒนธรรมเห็นสมควรให้มีการเสริมสร้างแก่เด็กและเยาวชนในสังคมไทยปัจจุบัน ได้แก่

๑. รู้หน้าที่ มีวินัย ภูมิใจในความเป็นไทย
๒. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
๓. ซื่อสัตย์ สุจริต
๔. พอเพียง เสียสละ มีน้ำใจ
๕. ปฏิบัติตามคุณธรรมทางศาสนา

คำนำ

เอกสารเผยแพร่ หนังสือการ์ตูน เรื่อง “เศรษฐกิจพอเพียงกับชุมชนของฉัน” เป็นผลงานของนักเรียนจังหวัดกาญจนบุรี ที่ชนะเลิศการประกวดวาดภาพการ์ตูน โครงการพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ระดับจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๕ กิจกรรม พัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ การประกวดวาดภาพการ์ตูน หัวข้อ “เศรษฐกิจพอเพียงกับชุมชนของฉัน” และเพื่อเป็นการสร้างขวัญ กำลังใจแก่ คณะผู้เข้าประกวดที่ชนะเลิศในแต่ละระดับ นอกจากนั้นเอกสารเผยแพร่นี้ยังเป็นสื่อส่งเสริมการอ่านให้แก่เด็ก เยาวชนและประชาชน

สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดกาญจนบุรี หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารเผยแพร่นี้ จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง นักเรียน นักศึกษา เยาวชนและประชาชน และความรู้ที่ได้รับจากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในโอกาสต่อไป

สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดกาญจนบุรี
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

สารบัญ

หน้า

เรื่อง “เศรษฐกิจพอเพียงกับชุมชนของฉัน”

ตอน หมู่บ้านพอเพียงกับความสุขที่เพียงพอ

๖

ตอน เศรษฐกิจพอเพียงกับชุมชนของฉันบ้านเหนือ

๑๕

ตอน เศรษฐกิจพอเพียงกับชุมชนของฉันท่ามะขาม

๒๕

ห่วงบ้านพอเพียงกับความสุขที่เพียงพอ

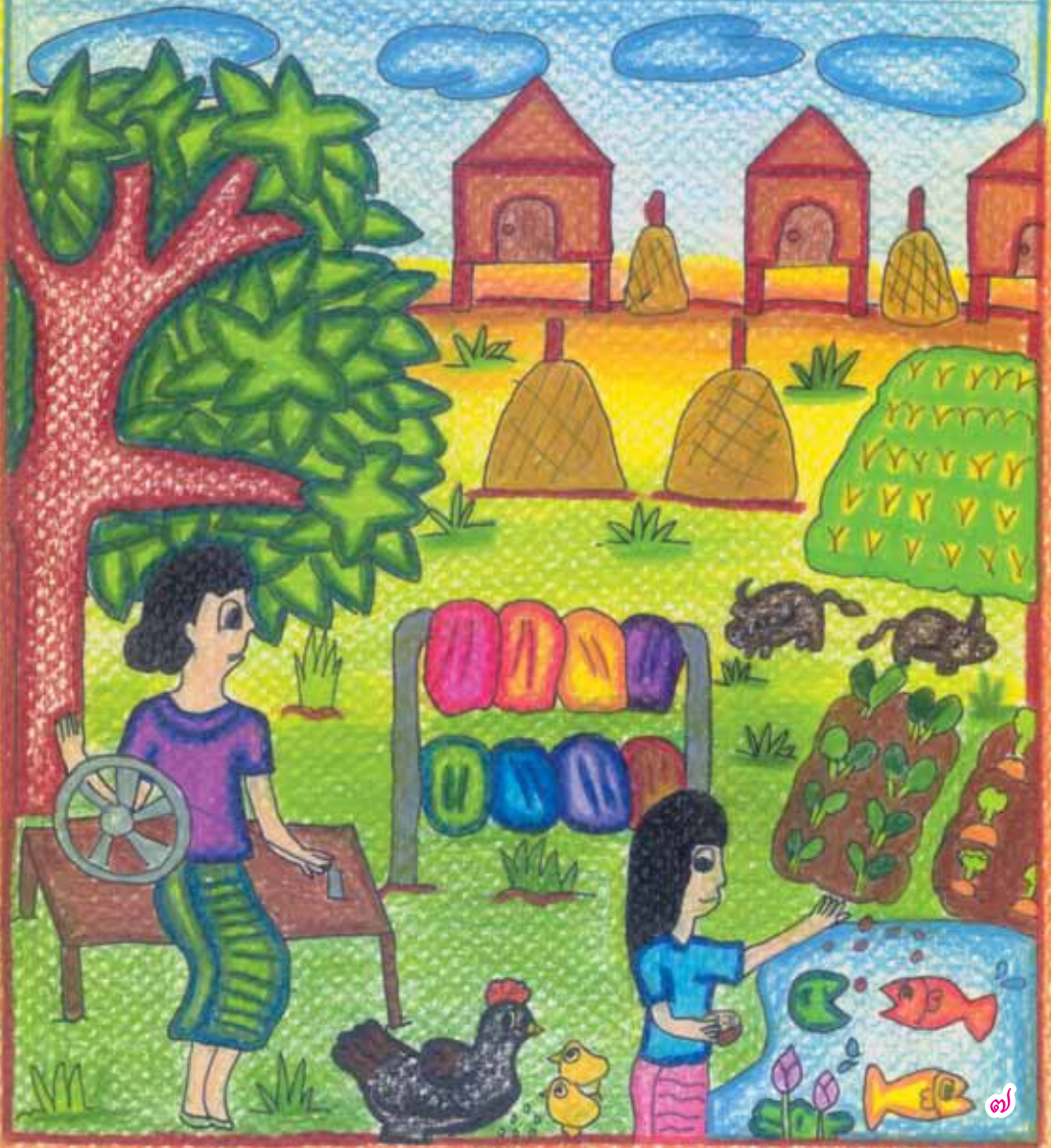

จัดทำโดย

๑. เด็กหญิงอัญญา
๒. เด็กหญิงเกวลิน
๓. เด็กหญิงสุพิชญา
๔. เด็กหญิงวรลักษณ์
๕. เด็กหญิงรลิกา

ศิริไล
เซียงฉิน
มีความเจริญ
นิยมทรัพย์
วิจิตรศิริโชติ

หมู่บ้านพอเพียง เป็นหมู่บ้านเล็กๆ ที่อยู่กันอย่างมี
 ความสุข คนในหมู่บ้านประกอบอาชีพ เกษตรกรรม เช่น เลี้ยงสัตว์
 ปลูกข้าว และยังมีทอผ้าด้วย นอกจากนี้ยังปลูกผักไว้รับประทานเอง
 ทั้งยังเป็นผักปลอดสารพิษ เพราะไม่ใช้สารเคมี

หมู่บ้านแห่งนี้ มีผู้ใหญ่บ้านชื่อ สายชล จบจากมหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ เป็นผู้ใหญ่บ้านที่ทุกคนรัก เพราะผู้ใหญ่คอยดูแล
เอาใจใส่ ลูกบ้านทุกคน และทำถนนเป็นตัวอย่างที่ดี เป็นผู้ใหญ่บ้าน
ที่กตัญญู

สวัสดีครับ
กำลังจะไปไหนครับ

สวัสดีค่ะ
ทำงานผู้ใหญ่

พวกเรากำลังจะ
ไปรับอาหารอยู่
ขึ้นบ้านใหม่ครับ

สถานในวันศุกร์ ผู้ใหญ่บ้านประกาศเสียงตามสาย

เช้าวันรุ่งขึ้น ชาวบ้านทุกคนมาพร้อมกันที่ศาลาร่วมใจ

ศาลาร่วมใจ

ผมจะนำเงินจากการประชุมจังหวัด
เกี่ยวกับการประกาศหมู่บ้านดีเด่น
โครงการเศรษฐกิจพอเพียงกับชุมชนของเรา
มาแจ้งให้ทุกคนทราบครับ

เศรษฐกิจพอเพียง
มันคืออะไรครับพี่

เศรษฐกิจพอเพียงคือ แนวพระราชดำริ
ของในหลวงในการดำเนินชีวิต โดย มีหลักการ
3 ห่วง 2 เงื่อนไข

3 ห่วง 2 เงื่อนไข
มันเป็นยังไงครับ,

3 ห่วงก็คือ
1. ความพอประมาณ
2. ความมีเหตุผล
3. สันติสุขร่วมกันที่ดี

2 เงื่อนไขคือ
1. มีความรู้
2. มีคุณธรรม

ผู้ใหญ่ช่วยอธิบายอีกหน่อย
ได้ไหมจ๊ะ พวกฉันไม่ค่อยเข้าใจ

การที่เราทุกคน ในหมู่บ้าน
รู้จัก พอดี พอกัน พอใจ มีการประชุม
รู้จักใช้จ่าย ไม่ฟุ่มเฟือย ประกอบอาชีพ
สุจริต นี่แหละ เป็นหลักเศรษฐกิจพอเพียงค่ะ

ตลาดรวม

ผมคิดว่า หมู่บ้านของเราได้
ปฏิบัติ ตามแนวคิด เศรษฐกิจ พอเพียง
อยู่แล้ว เพียงแต่อาจจะยังไม่ครบทุก ครอบครั
พวกเราจะต้องทำให้หมู่บ้านของเรา มีการพัฒนา
ให้เจริญ เพื่อให้ทุกคนในหมู่บ้าน มีความสุข
อย่างแท้จริง และเพียงพอ

ฉันก็จะทำตาม
ที่ผู้ใหญ่บอกค่ะ

พวกเราจะมีมือ
ทุกบ้านรับ !

ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ทุกคนได้นำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

มาปฏิบัติ กันทุกครอบครัว

- มีการเลี้ยงสัตว์ ปลูกข้าว ปลูกผักปลอดสารพิษไว้ทานเอง
- มีการทอผ้า ใช้เอง ที่เหลือ ส่งขายที่สหกรณ์ชุมชน

มีการจัดทำโฮมสเตย์ "บ้านกลางทุ่ง" ทำให้มีนักท่องเที่ยว
เข้ามาพักผ่อน และซื้อสินค้าจากสหกรณ์ประจำหมู่บ้าน ทำให้
ทุกบ้านมีรายได้ มีเงินเก็บออมมากขึ้น

ต้องเจียนต่อมา หมู่บ้านพอเพียงได้รับรางวัล “หมู่บ้านดีเด่น”
ตาม “โครงการเศรษฐกิจพอเพียงกับชุมชนของเรา” จากผู้ว่าราชการจังหวัด
เพราะทุกคนในหมู่บ้านได้ปฏิบัติตาม ตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง
ของในหลวง สวมกับเป็น “หมู่บ้านพอเพียงกับความสามัคคีที่เพียงพอ”

ยินดีด้วยนะครับ
ท่านผู้ใหญ่

“ขอบคุณครับ” รางวัล
นี้ผมขอ ให้ชาวบ้าน
ทุกคนรับ ที่ตั้งใจ
ปฏิบัติตามตามแนวคิด
เศรษฐกิจพอเพียง

เศรษฐกิจพอเพียง กับชุมชนของฉัน บ้านเหนือ

จัดทำโดย

๑. เด็กชายสรวิศ	บุญประสพ
๒. เด็กหญิงภคพร	ภควิกรัย
๓. เด็กชายวิทย์ธิน	ยิ่งกุลเชา
๔. เด็กหญิงจิราพรรณ	พรหมเงิน
๕. เด็กหญิงกชกร	ไทยประเสริฐ

“สวัสดิ์ครับ”

ชมชก
บ้านเหพื่อ

ผมชื่อ เอก ผมอยู่หมู่บ้านเหพื่อ
อยู่กับพ่อแม่และน้อง ครอบครัวผม
เป็นครอบครัวต้นแบบตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ที่ไหนหลวงทรงดำริขึ้นมา

วันนี้ห้องของผมไปโรงเรียนแต่
เช้า แม่ได้ซื้อโทรศัพท์ให้ห้องหนึ่ง
เครื่อง แต่น้องไม่ได้ใช้โทรศัพท์มากนัก

น้องเลยคิดจะเอาโทรศัพท์ไปขาย
เพื่อที่จะนำเงินไปให้แม่ แม่จะได้
เอาเงินไปซื้อเมล็ดผักมาปลูก

น้องเอาโทรศัพท์ ไปขายที่ร้าน
ขายโทรศัพท์ ในเมือง

และน้อง ผมก็เอาเงินที่ไปมาได้แม่ แม่ขอ
และผมต่างก็ตกใจว่าน้องเอาเงินมา
จากไหน น้องบอกว่า "หนูเอาจาก
ศัพท์ไปขาย และเอาเงินมาใต้แม่"

แม่เอาเงินที่น้อง
ได้มาไปซื้อ เมล็ดผัก
และของใช้ที่จำเป็น

หมดใจมากที่ลูกทุกคนเป็นเด็ก
ดี พ่รัก

รู้จักใช้ อย่างประหยัด รู้จักช่วย
เหลือพ่อแม่

วันที่พ่อเก็บผักได้เยอะจะจึงนำไปขายที่ตลาดใหม่

แม่ก็นำผักที่เหลือจากพ่อที่พ่อเอาไปขาย แยกใส่ถุงเอา
ผักมาแจกให้กับชาวบ้าน

แม่บ้านที่ว่างงาน ก็หันมาสาน เบง สานตะกร้า ทำขนม ฯลฯ
เพื่อหารายได้เป็นสิบล้านบาทที่อพงของชุมชนและยังเป็น
รายได้เสริมของหมู่บ้านอีกด้วย.

เขารู้สึกดีใจที่ได้ ท้องฟ้าปลอดโปร่ง พ่อของเขาเล่าเรื่องราว
บรรทุกสินค้าโอท็อปของชาวบ้านให้ผมขงที่ไปส่งที่กรุงเทพฯ
จนเกิดการต่อ ยอด โดยการทำสินค้าโอท็อปส่งออกนอกประเทศ

ทำให้ชุมชนมีชื่อเสียง และชาวต่างชาติเข้ามาเที่ยวชมงาน
สถานที่ท่องเที่ยว แลกเปลี่ยนเรียนรู้

โดยการศึกษาแหล่ง
เรียนรู้ในชุมชนทำให้
ชาวต่างชาติอยากเรียนรู้
วัฒนธรรมไทย
ชาวบ้านจึงช่วยกัน
สอหะเหาะน้ำแก่
ชาวต่างชาติ

ชุมชนห้วยหมัก
ท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยว
ทำให้ชาวบ้านรายได้
เพิ่มขึ้น และชีวิต
ความเป็นอยู่ดี
เพราะเศรษฐกิจพอเพียงของ
...พ่อหลวง...

หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระราชทานแก่พสกนิกรชาวไทย เป็นคุณประโยชน์อเนกอนันต์แก่พสกนิกรชาวไทยทุกหมู่เหล่า หากเราพร้อมทำมาประพฤติปฏิบัติเป็นหลักใหญ่การดำรงชีวิต จะสามารถพึ่งพาตนเองได้ โดยไม่เดือดร้อน เติบโต มั่นคงได้.

เครื่องจักรพิฆาตเพียง กับบุรุษนบสงฉัน ท่ามะนาว

จัดทำโดย

๑. นายธนะชัย

๒. นางสาวศนธรา

๓. นายกตัญญู

๔. นายฐิติวัฒน์

๕. นางสาวเชษฐธิดา

สังข์สนั่น

กฤติยา

เอนกพรหม

เจลิยา

ลำโยเสาวรส

ฉันเกิดมาท่ามกลาง
วัฒนธรรมชาติ
และความสงบสืบ

ผมหวังขอ
พักดะพิศวง
รักใคร่สามัคคีกัน
หมิ่นกรแบ่งแยก
แยกฝักฝ่าย

จันนี่!
ของอ๋อย

555+
จ๋า!

พื้หังอ๋อย...
ศาสาริมหน้า
หลังวัดเหม่อ
มองฟ้าแม่
ไปฝั่งตรงข้าม
เทพกเขาเวม
ชานลึกลับซึบซึบ
ก็แปลกตา...

ช่วยเหลือซึ่งกัน
และกัน... พื้ที่มี
เทพกเขาใจคือ
วัดที่ทั้ง ตะหง่าง
ดูสง่างาม... แผลฟ้า
ไหลผ่าน

ไ้ความสงบเขือกเน่ห่มรั้ง...

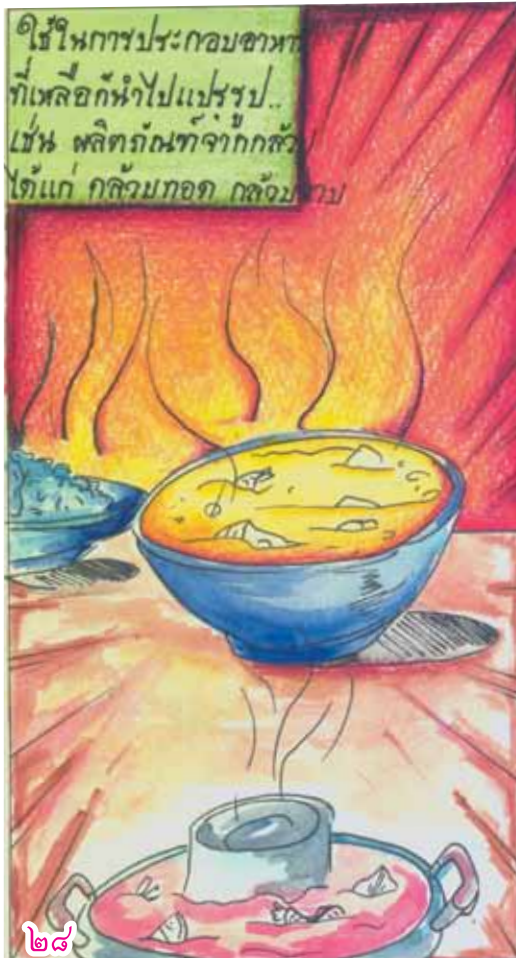

พื้หังอ๋อย
กระทั้งดวงอาทิตย์
ตาลับทิวเขาไป
.....

รู้จักใช้ชุมชนของน้ำจึงพร้อมหน้า พระราชาที่
มีมาใช่ให้ชีวิตประจำวัน พวกเราตลอด
ได้รับประทาทกัเองให้ครอบครัว
ทาบตาให้แม่ทำเป็นอาหาร...

หมู่บ้านของฉัน
 ฉันร่วมกันทำอะไรก็ตาม
 สิ่งที่เราจะทำแบ่งปัน
 งานเหลือก็เอากลับกัน...วัน
 สำคัญทางพระพุทธศาสนา
 พวกเราก็จะไปร่วมทำบุญ
 กันที่วัดมีกิจกรรมร่วมกัน
 ก็วัดไหนงานประเพณีต่าง
 เช่น งานวัน...
 สงกรานต์...

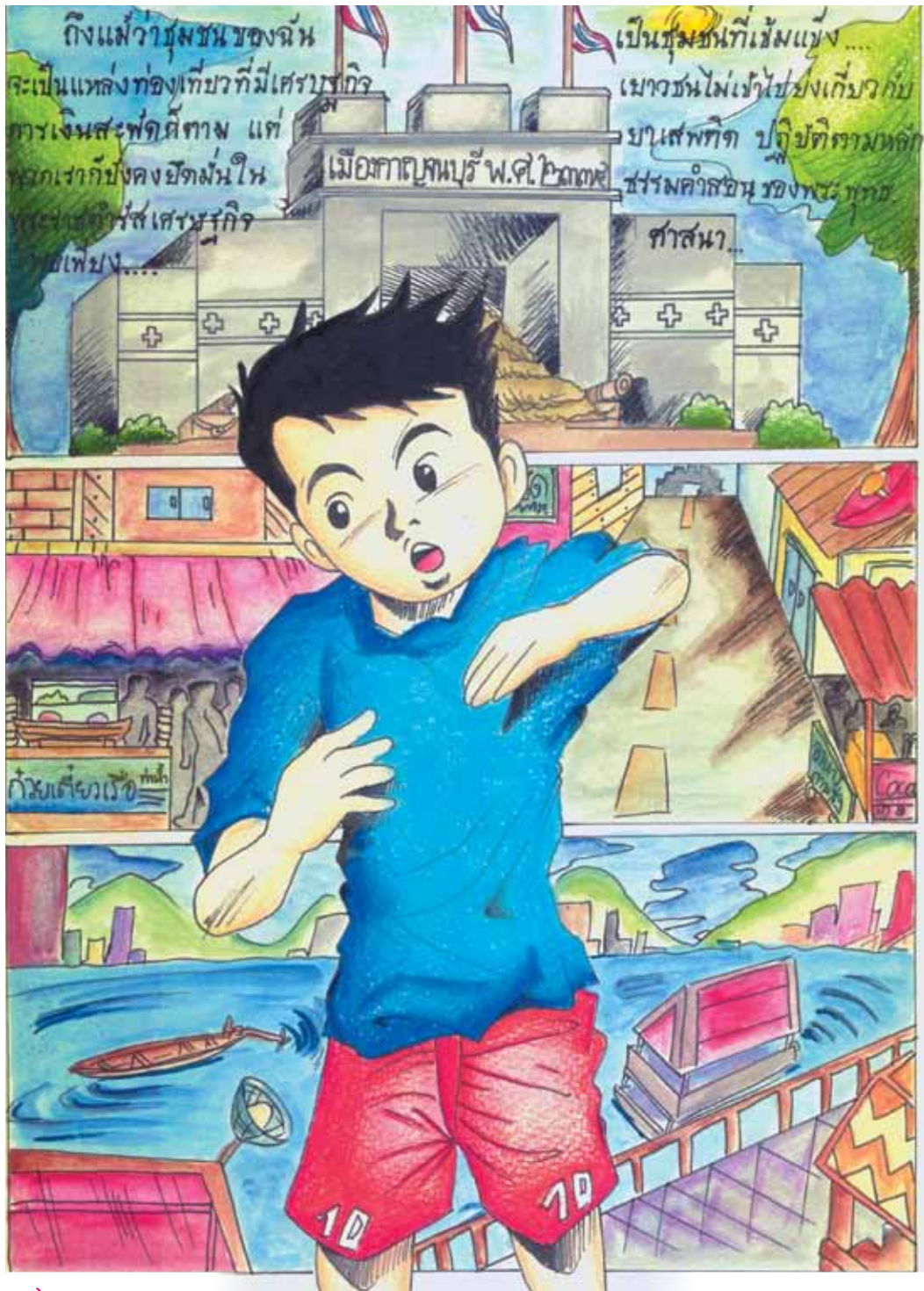
ในวันนี้...
 พวกเขาจะทำบุญและสร้าง
 ฟ้าพระ วิหสังกรานต์จะเป็น
 วันรวมญาติ วันเข้าพรรษาจะ
 ร่วมกันหล่อเทียนเวียนเทียน
 และวันถนนวิทย์...

สถานที่ที่ของเก็บมา
 ในชุมชนของพื้นที่...
 สำคัญทั้งทางประวัติศาสตร์
 และความงามตามธรรมชาติ
 เป็นสิ่งที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยว
 พากันมาเที่ยวชมอย่างมากมาย
 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ทำ
 ให้เศรษฐกิจในชุมชน
 ของฉันดีขึ้น....
 เช่น ร้านอาหาร
 สัมพันธ์มิตร... และ...
 สะพานข้ามแม่น้ำ
 ... แคว....

จากประตูเมือง
 ลงสู่ถนนริมแม่น้ำแม่
 กลองจะมองเห็นทิวทัศน์
 ที่สวยงาม สองฟากฝั่งถนน
 ฝั่งหนึ่งจะเป็นร้านอาหารริมน้ำ
 จะเป็นแพอาหารทอดเรียงราย
 และฝั่งตรงข้ามอีกฟากถนน
 จะเปิดร้านอาหารตามสั่ง
 ชาติ รำกับเต็มอเรือ
 นอกจากนี้ก็จะมีแพตาก
 หนานักท่องเที่ยวชม
 ภาพทิวทัศน์
 นามคำดิน....

วัดจึงเป็นที่พึ่งและที่นัดหมายวาทกิจ
ของคนในชุมชนของนีน ทุกวันพระ
ผู้คนในชุมชนของนีนจะเข้าวัดทำบุญ
และฟังธรรม ใส่บาตรทุกเช้า ทำให้ผู้
คนสี่รชนมีให้แก่กัน ชุมร่วมนกันด้วย
ความสงบสุข

สถานการณ์
เศรษฐกิจใน
ปัจจุบัน ถึง
ต้องทำให้ทุก
คนพร้อมกัน
ของในหลวง
ในรัชกาลที่
๑๐

ใช้ชีวิตเพียง
ที่จะส่งผลให้
ของพี่น้อง
คนงาน
พวกเขา
กิตติคุณ
“พี่ของแผ่นดิน”
จวบจนชั่วชีวิต

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

นางชนิษฐา คำจันทร์แก้ว

นางสาวพีรญา แพ้วภักดี

วัฒนธรรมจังหวัดกาญจนบุรี

ผู้อำนวยการกลุ่มยุทธศาสตร์

และเฟ้าระวังทางวัฒนธรรม

รวบรวม/เรียบเรียง

นางจิรัชยา บุญรอด

นางสาวพรทิพย์ กำเหนิดแจ้ง

นางสาวนันทวรรณ ทองมี

นางอัจฉรียา โรจนวรฤทธิ

นางสาวอมราพร มาลาวงษ์

นายอรุณ ชมภู่ทอง

นักวิชาการวัฒนธรรมชำนาญการ

นักวิชาการวัฒนธรรมชำนาญการ

นักวิชาการวัฒนธรรมชำนาญการ

นักวิชาการวัฒนธรรมชำนาญการ

นักวิชาการวัฒนธรรมชำนาญการ

เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล

ผู้รับผิดชอบ

กลุ่มยุทธศาสตร์และเฟ้าระวังทางวัฒนธรรม

สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดกาญจนบุรี

อาคารศาลากลางจังหวัดหลังเก่า ชั้น ๒

อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี

โทร. ๐๓๔-๕๑๘๗๙๗

โทรสาร ๐๓๔-๕๑๘๔๓๔

เว็บไซต์ www.province.m-culture.go.th/kanchanaburi

“...การจะเป็นเสือนั้นไม่สำคัญ สำคัญอยู่ที่เรามีเศรษฐกิจแบบพอมีพอกิน แบบพอมีพอกินนั้นหมายความว่า อุ้มชูตัวเองได้ ให้มีพอเพียงกับตนเอง อันนี้ก็เคยบอกว่าความพอเพียงนี้ไม่ได้หมายความว่า ทุกครอบครัว จะต้องผลิตอาหาร ของตัวเอง จะต้องทอผ้าใส่เอง อย่างนั้นมันเกินไป แต่ว่าในหมู่บ้านหรือในอำเภอ จะต้องมีความพอเพียงพอสมควร บางสิ่งบางอย่างที่ผลิตได้มากกว่าความต้องการ ก็ขายได้ แต่ขายในที่ไม่ห่างไกลเท่าไรไม่ต้องเสียค่าขนส่งมากนัก...”

พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

พระราชทานแก่คณะบุคคลต่างๆ ที่เข้าเฝ้าฯ ถวายชัยมงคล

เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา ณ ศาลาดุสิดาลัย สวนจิตรลดา พระราชวังดุสิต

วันที่ ๔ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐